امروز و هر روز
با گیلان امروز
۰۱۳۳۳۳۳۳۵۶۶
۰۱۳۳۳۳۳۲۵۵۲
GILAN-TODAY.COM

گیلان امروز
دو شنبه ۲۹ خرداد ۱۳۹۶ | ۲۴ رمضان ۱۴۳۸/۱۹ June ۲۰۱۷

صاحب امتیاز و مدیر مسوول: محمدکاظم شکوهی راد
سردبیر: مجتبا پورمحسن
نشانی دفتر مرکزی: رشت- چهارراه میکائیل پشت بانک مسکن مرکزی-پلاک ۱۰۵ کد پستی: ۴۱۸۴۹۷۳۷۶۶
تحریریه: ۳۳۳۳۳۵۶۶ **امور اداری مالی:** ۳۳۳۳۲۵۵۲ **فکس:** ۳۳۳۳۵۵۵۲
تلفن سردبیر: ۳۳۳۳۳۶۵۶ **دفتر آستارا:** ۰۱۳-۴۴۸۲۷۷۷۰
مراکز جذب آگهی در تهران: شرکت داستان بی نهایت ۰۲۱-۸۲۴۲۷
شرکت نشر بیلبورد عرش طلایی: ۰۲۱ - ۸۸۵۴۶۶۳۰
لیتوگرافی و چاپ: شرکت چاپ و نشر نوین تلفن: ۳۳۲۳۴۰۷۶-۳۳۲۲۴۷۲۷
سایت: www.gilan-today.com
پست الکترونیک: Gilantoday@gmail.com

مدل‌شورایی؛ راهبرد پیروز اصلاح‌طلبان

حلقه گمشده اصولگرایان

الهه محمدی

چند سالی می‌شود که دیگر با هم یک کاسه‌ترند! تجربه‌هایشان را پیش رو گذاشته‌اند و دیگر نمی‌خواهند به «عقب برگردند»؛ اصلاح طلبان ۵ سالی هست که با طعم شکست خداحافظی کرده و پا در رکاب اسب برنده گذاشته اند. مصمم تر از همیشه.

اتفاقات سال ۸۸ هرچقدر برای اردوگاه چپ سخت تمام شد اما برایشان ارمغان هایی هم داشت. شاید کمتر کسی تصور می کرد بعد از حوادث آن سال و یک دوره انزوای سیاسی اصلاح طلبان بتوانند راهی برای بازگشت به قدرت پیدا کنند.

اما آن‌ها به اصطلاح، خودشان را زود «جمع و جور» کردند. در روزهای اوج قدرت اصولگرایان، اردوگاه کم رمق اصلاح طلبان دست به یک استراتژیِ پیروز زد. آن ها از یک سو با گذر از بحران ظهور و بروز نداشتن لیدرهای خود، با روی آوردن به ژنرال ها و چهره های اعتدالی جریان رقیب سعی در همراه کردن آنها با خود کردند. از سوی دیگر حرکت در «مدل شورایی» و پرهیز از تندروی و تک روی حزبی به آنها کمک کرد که دوران انزوای سیاسی را کوتاهتر از آنچه تصور می شد طی کنند و بعد از ۸ سال دوری از ریاست جمهوری، دوری ۱۲ ساله از مجلس و دو دوره شورای شهر بازهم به این نهادها برگردند و موفقیتشان را در ریاست جمهوری دوازدهم هم تثبیت کنند. گویی آنکه اصلاح طلبان در بازسازی خودشان بعد از یک دوره انزوای سیاسی به «مدل شورایی» رسیده اند. مدلی که کمتر از دل آن انتقاد و اختلاف سیاسی بیرون می آید و چتر فراگیری برای همه احزاب و تشکل های جریان چپ شده است. استراتژی ای که همچنان حلقه مفقوده جریان راست کشور است.

سال ۷۸، شروع داستان شوراها

سکانس اول؛ دو سالی از انتخابات سال ۷۶ و پیروزی جبهه دوم خرداد گذشته بود که شورایی تحت عنوان «شورای هماهنگی جبهه اصلاحات» پا به میدان فعالیت های سیاسی گذاشت. این شورا از سال ۱۳۷۸ برای ایجاد هماهنگی میان احزاب اصلاح‌طلب ایجاد شد که تا پیش از سال ۹۳، ۱۸ حزب و تشکل عضو آن بودند و در سال ۹۳ سه تشکل و حزب دیگر به آن اضافه شدند. شورایی که تشکلی چون جبهه پیروان در جریان راست را تداعی می کرد. یک تشکل فراحزبی.

دو حزب مشارکت و سازمان مجاهدین انقلاب هم از اعضای این شورا بودند که به دلیل حکم انحلال از سوی مراجع قانونی، دیگر در جلسات شورای مرکزی این شورا حضور ندارند. هرچند حرکت های جمعی این شورا در انتخابات شورای شهر در سال ۸۱، انتخابات ریاست جمهوری سال ۸۴ و مجلس خبرگان رهبری و شورای شهر در سال ۸۵، انتخابات مجلس در سال ۸۶ و بعد در انتخابات پر سر و صدای ۸۸ شکسست خورد اما دست از کار نکشید و در سال ۹۲ با کنار رفتن محمدرضا عارف، از حسن روحانی حمایت کرد و توانست تا حدودی جبران مافات کند.

سکانس دوم؛ اما این تنها شورای ائتلافی اصلاح طلبان نبود. «شورای مشورتی» اصلاح طلبان توسط جمعی از چهره های حقیقی اصلاح طلب و با محوریت اصلاحات در مقطع انتخابات سال ۹۲ تشکیل شد. در این شورا برخی وزرا و اعضای دولت اصلاحات و همچنین برخی فعالان احزاب اصلاح طلب همانند مشارکت و سازمان مجاهدین انقلاب اسلامی حضور داشتند. اعضای این شورا که در مقطع انتخابات ۹۲ حدودا ۴۶ نفر بودند، در سال ۹۴ بنابر اعلام رسمی به ۸۰ نفر افزایش پیدا کردند و این شورا هم با حمایت از حسن روحانی در انتخابات ۹۲ پیروز میدان انتخابات شد. شورای مشورتی نقش زیادی در سال ۹۲ در همراه کردن اصلاح طلبان با حسن روحانی یک کاندیدای برخاسته از جریان اصولگرا و راضی کردن عارف برای کناره گیری از صحنه انتخابات داشت.

سکانس سوم؛ اما پس از پایان انتخابات ریاست جمهوری ۹۲، برخی چهره‌های اصلاح طلب که کار ویژه شورای مشورتی را تمام شده می‌دانستند پیشنهاد انحلال آن را مطرح کردند اما با اجماع عمومی اصلاح طلبان سراسر کشور خواست آن‌ها مبنی بر ادامه فعالیت شورای مشورتی به رهبران اصلاحات منتقل شد و آنان پذیرفتند تا شورای مشورتی فعالیت‌های خود را ادامه دهد. اما در این میان زمزمه هایی مبنی بر ایجاد اختلاف میان شورای مشورتی و شورای هماهنگی اصلاح طلبان شنیده می شد که برای جلوگیری از آن، پیشنهاد تشکیل شورایی مرکب از اعضای هر دو شورا مطرح و مورد قبول رهبران اصلاحات و اعضای دو شورا قرار گرفت و در نهایت «شورای عالی سیاستگذاری اصلاح طلبان» برای انتخاب نامزدهای اصلاح‌طلب جهت دهمین دوره انتخابات مجلس شورای اسلامی تشکیل شد و ریاستش را محمدرضا عارف برعهده گرفت. این شورا نقش سیاستگذاری جریان اصلاح طلب برای انتخابات، هدایت امور اجرایی و تعیین راهبردهای انتخاباتی را بر عهده گرفت. اعضای این شورا مرکب از ۲۱ نفر از گروههای اصلاح طلب شورای هماهنگی(احزاب اصلاح طلب)، ۱۱ نفر از شورای راهبردی(شورای مشورتی شخصی رییس دولت اصلاحات) و ۲ یا سه نفر از دبیران کل احزاب جدید چون سه حزب ندای ایرانیان، اتحاد و مجمع ایثارگران بود. ترکیبی که در آستانه انتخابات ریاست جمهوری دوازدهم و انتخابات شوراها کمی گسترده تر از سال ۹۴ شد و برخی دیگر از احزاب نوظهور اصلاح طلب و حزب اعتدال و توسعه را هم در خود جای داد.

پیروزی گام به گام با استراتژی جدید

اصلاح طلبان در حالی از انتخابات ۹۲ سربلند بیرون آمدند که جریان رقیب آن ها را متهم به موازی کاری می کرد؛ آنها معتقد بودند در جریان اصلاحات فارغ از وجود احزاب متعدد، شوراها و جبهه های مختلفی که وجود دارد، گاهی دو گروه ادعای مدیریت یک جبهه خاص را دارند و یکدیگر را متهم به مصادره نام جبهه مدنظر خود می کنند. بعضی از رسانه های اصولگرا وجود شوراهای« هماهنگی جبهه اصلاحات»، « شورای مشورتی » و «شورای سیاستگذاری اصلاح طلبان» را نشانه ای از تشتت آراء اصلاح طلبان می خواندند. جریان اصلاحات اما با در پیش گرفتن مدل شورایی نه تنها توانست «لیست امید» را پیروز انتخابات مجلس دهم و انتخابات شوراهای شهر کند که در تداوم حمایت از حسن روحانی در سال ۹۶ به ماندگاری او در پاستور کمک کرد. هرچند در این میان رگه هایی از اعتراض و اختلاف هم به چشم می خورد، چنانچه درسال ۹۵ اولین نمودهای اختلاف در شرکت نکردن سه روحانی سرشناس اصلاح‌طلب در جلسه های شورای عالی سیاستگذاری مشهود شد آنجا که سیدهادی خامنه‌ای دبیرکل مجمع نیروهای خط امام، رسول منتجب‌نیا قائم‌مقام حزب اعتماد ملی و محسن رهامی دبیرکل انجمن اسلامی مدرسین دانشگاه‌ها، ماموریت شورای سیاستگذاری را پایان یافته می دانستند و معتقد بودند افراد نباید به جای احزاب فعال شوند.

گرچه همان زمان کسانی همچون رسول منتجب نیا، قائم مقام دبیرکل حزب اعتماد ملی که از منتقدان جدی شورای سیاستگذاری بود در این باره گفت که احساس نگرانی نمی کند و تاکید کرد که اگر اختلاف نظری هست در مورد این است که محور و مرکز تصمیم‌گیری احزاب و تشکل‌های قانونمند و شناسنامه‌دار باشند یا ترکیبی از احزاب و شخصیت‌های حقیقی که شورای سیاستگذاری را تشکیل می‌دهد.

در نهایت با نزدیک شدن به انتخابات ۹۶ ، به نظر اختلاف نظرها رو به کاهش گذاشت و شورای عالی سیاست گذاری اصلاح طلبان با حمایت از روحانی، معرفی کردن اسحاق جهانگیری به عنوان نامزد مکمل در کنار روحانی و ارائه لیست ۲۱ نفره شورای شهر به سرلیستی محسن هاشمی، باز هم یکه تاز میدان شد.

تشکیل یک شورای جدیدِ ۵۱ نفره

حالا یک ماه از انتخابات ریاست جمهوری و شوراها می گذرد و اعضای شورای عالی اصلاح طلبان تا ۲ سال دیگر یعنی موعد انتخابات مجلس خیالشان راحت است. شاید به خاطر موفقیت های اصلاح طلبان در قالب این مدل شورایی باشد که حالا رییس فراکسیون امید خبر از تشکیل یک شورای ۵۱ نفره امید متشکل از نمایندگان شهر تهران در مجلس و۲۱ اعضای شورای شهر داده است. محمدرضا عارف در این باره گفته که مردم با تعهدی که ما به آنها دادیم به لیست امید رای دادند و همان موقع اعلام کردیم اگر لیست امید شورا به طور کامل رای بیاورد شورای ۵۱ نفره امید را تشکیل می‌دهیم.

او همچنین هدف کلی از تشکیل این شورا را اینگونه تصویر کرده است: «امیدواریم پس از همکاری دوجانبه مجمع نمایندگان و شورای شهر، به سمت همکاری چهارجانبه میان مجمع نمایندگان، شورای شهر، استانداری و شهرداری تهران حرکت کنیم.» برخی زمزمه ها اما حکایت از آن دارد که اولین کارویژه این شورا در انتخاب شهردار تهران بروز و ظهور خواهد یافت.

حلقه گمشده اصولگرایان

آن ها همه راهی را رفته اند؛ از شیخوخیت بزرگانشان تا حرکت های جمعی و ائتلافی. اصولگرایان را می گوییم؛ آن ها سال ها است سعی در ائتلافی فراگیر دارند اما حداقل در سه انتخابات مهم گذشته ناکام مانده اند.. آن ها مدت ها بود که بنایشان را بر ریش سفیدی گذاشته بودند اما شاید از همان سال ۸۳ بود که رگه های اختلاف برجسته تر شد و وحدت کمرنگ تر. اصول‌گرایان در آن سال مانند سال بعدش، دور یکدیگر جمع شدند تا به یک گزینه واحد برای انتخابات ریاست جمهوری ۸۴ برسند. ناطق‌نوری به مثابه نیرویی وحدت‌ساز وارد میدان شد تا زمینه های وحدت راست ها را فراهم کند اما از دلِ تلاش‌های او و مهدوی‌کنی، نه تنها ائتلافی درنیامد بلکه هریک از طیف‌های مختلف اصول‌گرایان، خواهان معرفی نامزد موردنظر خود به‌عنوان کاندیدای نهایی ائتلاف اصول‌گرایان شدند و آخر سر هم، کسی رأی آورد که جایی میان ائتلاف‌های ابتدایی آنها نداشت؛ محمود احمدی نژاد!

در انتخابات مجلس هشتم نیز جبهه ای به نام جبهه متحد اصولگرایان با زعامت مرحوم حبیب الله عسگراولادی و آیت الله مهدوی کنی شکل گرفت و توانست تا حدودی موفق عمل کند اما این جبهه هم به مرور زمان به فراموشی سپرده شد تا اردوگاه راست ها در انتخابات سال ۹۲ و اسفند ۹۴ باز هم روی به هم اندیشی ریش سفیدانی همچون آیات موحدی کرمانی، مصباح یزدی و محمد یزدی بیاورند. اما نتیجه باز هم برای این طیف سیاسی کشور خوشحال کننده نبود و حتی دو نفر از این آیات که کاندیدای انتخابات مجلس خبرگان رهبری بودند از راهیابی به این مجلس بازماندند. به خاطر همین هم بود که برای انتخابات ۹۶ کسانی همچون امیر محبیان و مرتضی نبوی، در واکنش به تدابیر و برنامه‌های اصولگرایان برای ورود به رقابت‌های انتخاباتی از ایده‌ای تحت عنوان پارلمان اصولگرایی رونمایی کردند. نبوی اعتقاد داشت تمامی تشکل‌های سیاسی، اقتصادی، فرهنگی اصولگرایان باید دور هم جمع شوند تا به صورت دموکراتیک، پارلمان یا مجلس اصولگرایی تشکیل دهند.

چند روز پس از آنکه مرتضی نبوی ایده پارلمان اصولگرایی را مطرح کرد، محمدرضا باهنر هم از این ایده دفاع کرد و گفت: «این پارلمان برای این است که اصولگرایان در هر دوره‌ای به دنبال وحدت نباشند چرا که در ابتدا باید به این باور برسند که به تنهایی دستاوردی نخواهند داشت.»

اما این ایده که در مردادماه سال گذشته شکل گرفته بود مورد حمایت طیف های مختلف اصولگرا قرار نگرفت تا در بهمن ماه زمزمه های تشکیل جبهه نیروهای مردمی انقلاب (جمنا) جدی تر شود. هرچند به نظر می رسید آن ها بتوانند با تشکیل این جبهه و معرفی کاندیدای واحد برای انتخابات جبران مافات کنند، اما این تشکل که ابتدا با لیستی بلند بالا از کاندیداها پا به میدان گذاشته تا در روشی دموکراتیک به نامزد نهایی برسد، در روزهای ثبت نام کاندیداها، حضور ۷ نامزد از درون خود را در وزارت کشور و ثبت نامشان را شاهد بود تا گره این جبهه را کورتر کرد. همه آن ها هم آمده بودند که بمانند تا اینکه شورای نگهبان در نهایت دونفرشان را تایید صلاحیت کرد. هرچند در آخر نامزد اصلی جمنا یعنی ابراهیم رییسی در انتخابات شکست خورد اما موضوع مهم تر ناکامی دوباره اصولگرایان در یک «ائتلاف» بود؛ ائتلافی یک دست، با اهداف و برنامه های مشخص و نه فقط با هدف به در کردن رقیب از کارزار انتخابات. ائتلافی که همچنان حلقه مفقوده تحرکات سیاسی اصولگراها است.

کار خوب، حال خوب...
طرح گنجینه های شرکت به پرداخت ملت
با هر تراکنش در آینده ی تحصیلی دانش آموزان شهرتان سهیم باشید.
بنیاد کودک
شوق آموزش، شور زندگی
به پرداخت ملت
www.behpardakht.com
www.childf.com